

SGK Genelgesi 2025/13 – 2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı'nın Geçici 5'inci Maddesinin Uygulanması

Bilindiği üzere, 15.06.2012 tarihli ve 2012/3305 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar yürürlüğe konulmuş ve bu Karar kapsamında 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun ek 2'nci maddesinde yer alan sigorta prim teşviki uygulaması başlatılmıştır. İlgili sigorta prim teşvikinin usul ve esasları ise 2012/30, 2012/37 ve 2023/23 sayılı Genelgelerde açıklanmıştır.

Sayı: E-83604451-010.06-123120088

Konu: 2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı'nın Geçici 5'inci Maddesinin Uygulanması

Tarih: 25.08.2025

GENELGE

2025/13

1-Genel Açıklamalar

Bilindiği üzere, 15.06.2012 tarihli ve [2012/3305 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar](#) yürürlüğe konulmuş ve bu Karar kapsamında 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun ek 2'nci maddesinde yer alan sigorta prim teşviki uygulaması başlatılmıştır. İlgili sigorta prim teşvikinin usul ve

esasları ise [2012/30](#), [2012/37](#) ve [2023/23](#) sayılı Genelgelerde açıklanmıştır.

Bu defa, 30.05.2025 tarihli ve 32915 sayılı Resmi Gazete'de 29/5/2025 tarihli ve [2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı](#) yayımlanmış olup söz konusu Kararın 34'üncü maddesi ile 15.06.2012 tarihli ve 2012/3305 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı yürürlükten kaldırılmıştır. Ancak, 2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın geçici 2'nci maddesinde bu kararın yürürlüğe girdiği tarihten önce 2012/3305 sayılı Karar kapsamında düzenlenen yatırım teşvik belgeleriyle ilgili uygulamalara söz konusu karar kapsamında devam edileceği açıklanmıştır.

Bununla birlikte, 2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın geçici 5'inci maddesinde;

“Süresi sona eren desteklere ilişkin uygulama

GEÇİCİ MADDE 5- (1) 2012/3305 sayılı Karar döneminde düzenlenen ve 6 ncı bölge için belirlenen sürede sigorta primi işveren hissesi desteği veya varsa sigorta primi desteği sağlanmış ve uygulama süresi sona eren yatırım teşvik belgesi sahibi yatırımcının talebi halinde, desteğin sona erdiği ay dâhil önceki 12 aylık dönemde ilgili teşvik belgesi kapsamı yatırım için uygulama yapılan işyeri sicil numarası altında istihdam edilenlerin aylık ortalamasının altına düşülmediği aylar için uygulanmak ve ilgili teşvik belgesinde belirtilen ilave istihdam sayısını geçmemek üzere teşvik belgesi üzerinde herhangi bir işlem yapılmaksızın sigorta primi işveren hissesi ve varsa sigorta primi desteği uygulama süresi 31/12/2028 tarihine kadar uzatılır. Bu fıkra kapsamındaki destek uygulamasına, uygulamaya ilişkin bilgilerin Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilmesini takip eden aydan itibaren başlanır.”

Hükmü yer almaktadır.

Buna göre, 2012/3305 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı döneminde düzenlenen ve 6'ncı bölge için belirlenen süre kapsamında

sigorta primi işveren hissesi desteği veya varsa sigorta primi desteğinden yararlanmış ve uygulama süresi sona eren yatırım teşvik belgesi sahibi işverenlerin talebi halinde sigorta primi işveren hissesi/sigorta primi desteği uygulama süresi 31.12.2028 tarihine kadar uzatılacaktır.

Bu itibarla, 2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın geçici 5'inci maddesinde yer alan söz konusu uygulamanın usul ve esasları aşağıda açıklanmıştır.

2-2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın Geçici 5'inci Maddesine İlişkin Uygulamanın Usul ve Esasları

2012/3305 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı döneminde düzenlenen ve 6'ncı bölge için belirlenen süre kapsamında sigorta primi işveren hissesi desteği veya varsa sigorta primi desteğinden yararlanmış ve uygulama süresi sona eren yatırım teşvik belgesi sahibi işverenlerin bu desteklerden 31.12.2028 tarihine kadar yararlanmaya devam edebilmeleri için öncelikle Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına başvurmaları gerekmektedir.

Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca söz konusu talebe istinaden yapılan değerlendirme sonucu, başvuruda bulunan iş yeri işvereni için 22/8/2012 tarihli ve 2012/30 sayılı Genelgenin 4 nolu bölümünde yer alan bilgilere ilave olarak 2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın geçici 5'inci maddesinde yer alan ortalama sigortalı sayısı bilgisini de içerecek şekilde uygulamaya ilişkin tüm bilgilerin Kurumumuza elektronik ortamda ve resmi yazıyla bildirilmesi gerekmektedir.

İşverenler ilgili iş yerinden dolayı bu düzenlemeden Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca uygulamaya ilişkin bilgilerin Kurumumuza bildirimini takip eden aydan/dönemden itibaren yararlanabileceklerdir.

Kapsama giren iş yeri işverenlerinin destekten yararlanabilmeleri için 2012/30, 2012/37 ve 2023/23 sayılı Genelgelerde yer alan şartları sağlamalarının yanı sıra ilgili ayda Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca belirlenen ortalama

sigortalı sayısı kadar veya üzerinde sigortalı bildiriminde bulunması gerekmektedir. İşverenin ortalamasının altında kaldığı aylarda destekten yararlanması mümkün bulunmamaktadır.

Söz konusu düzenlemeden yararlanabilmek için destekten yararlanmaya esas dönemlerde kapsama giren yatırım teşvik belgesinde;

-Sadece sigorta primi işveren hissesi desteği öngörülen iş yerlerinde çalışan sigortalılara ilişkin muhtasar ve prim hizmet beyannamelerinin 49903 kanun numaralı,

-Sigorta primi işveren hissesi ile sigorta primi desteğinin (sigortalı hissesi) birlikte uygulanması öngörülen iş yerlerinde çalışan sigortalılara ilişkin muhtasar ve prim hizmet beyannamelerinin 59903 kanun numarası,

Seçilmek suretiyle düzenlenmesi gerekmektedir.

Destekten yararlanılacak ayda/dönemde ortalama sigortalı sayısının sağlanması aşamasında çalışan toplam sigortalı sayısının tespitinde ilgili ayda/dönemde özel sektör iş yerlerince uzun vadeli sigortalı kollarını içeren belge türleri ile bildirilen kanun numarasız veya kanun numaralı bildirimler ile sosyal güvenlik destek primine tabi olarak çalışan sigortalılar dikkate alınacaktır.

Bununla birlikte destekten yararlanılacak ayda/dönemde mevcut sigortalı sayısının tespitinde, iş yerinden bu destek kapsamında özel sektör iş yerlerince uzun vadeli sigortalı kollarını içeren belge türleri ile bildirilen kanun numarasız veya 49903/59903 kanun numarası haricindeki diğer kanun numaralı bildirimler ile sosyal güvenlik destek primine tabi olarak çalışan sigortalılar dikkate alınacaktır.

Buna karşın çeşitli nedenlerle ay içinde çalışması bulunmayan ve ücret ödenmeyen (istirahat veya ücretsiz izin gibi nedenlerle muhtasar ve prim hizmet beyannamesinde (0) gün ve (0) kazançlı olarak kayıtlı) sigortalılar, aday çırak, çırak

ve işletmelerde mesleki eğitim gören öğrenciler, staja tabi tutulan öğrenciler ile üniversitelerde kısmi zamanlı çalıştırılan öğrenciler ve Türkiye İş Kurumu'nca düzenlenen eğitimlere katılan kursiyerler ve ceza infaz kurumları ile tutukevleri bünyesinde oluşturulan tesis, atölye ve benzeri ünitelerde çalıştırılan hükümlü ve tutuklular dikkate alınmayacaktır.

Dolayısıyla, destekten yararlanılacak olan aylarda çalışan toplam sigortalı sayısının tespitinde 7,19, 22, 42, 43, 46, 49 ve 50 nolu belge türleri ile yapılan bildirimler dikkate alınmayacaktır.

Kuruma bildirilmiş toplam sigortalı sayısının tespiti sırasında, her bir ayda çalışan sigortalı sayısı, ilgili dönemlerde Kuruma verilmiş asıl ve ek nitelikteki muhtasar ve prim hizmet beyannamelerindeki kayıtlı sigortalı sayısından, iptal nitelikteki muhtasar ve prim hizmet beyannamelerinde kayıtlı sigortalı sayısı düşülmek suretiyle tespit edilecektir.

Muhtasar ve prim hizmet beyannamelerinde, bir sigortalının işten ayrılmasını müteakip aynı ay içinde ayrıldığı işyerinde tekrar işe başlamış olması halinde, bu sigortalı için ilgili beyannamede iki ayrı kayıt yer almakla birlikte, sigortalı sayısının tespitinde bu nitelikteki kayıtlardan mükerrer olanlar dikkate alınmayacaktır.

Bununla birlikte, 49903/59903 kanun numaralı bildirimde bulunulan sigortalının ilgili iş yerinden ilgili ayda kanun numarasız veya başka kanun numaralı bildirimde bulunması halinde bu sigortalı mevcut sigortalı sayısının hesabında dikkate alınmayacaktır.

Ayrıca, mevcut sigortalı sayısının, ilave sigortalı sayısının ve ortalama sigortalı sayısının sağlanıp sağlanmadığının tespiti aşamasında, alt işverenler tarafından çalıştırılan sigortalılar da hesaplama dahil edilecektir.

Örnek 1: Düzenleme kapsamına giren (A) iş yeri işverenin mezkûr yatırım teşvik belgesi kapsamında mevcut sigortalı sayısının 0, ilave sigortalı sayısının 100 ve ortalama sigortalı sayısının 50 olduğu ve ilgili iş yerinde bildirim yapılan sigortalı sayılarının 2025/Ağustos ayı/döneminde 50, 2025/Eylül ayı/döneminde 45 olduğu varsayıldığında;

– 2025/Ağustos ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısı kadar bildirim yapıldığından söz konusu işveren ilgili aylarda diğer şartları da sağlamak kaydıyla 50 sigortalıya kadar destekten yararlanabilecektir.

– 2025/Eylül ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısının altında bildirim yapıldığından söz konusu işveren destekten yararlanamayacaktır.

Örnek 2: Düzenleme kapsamına giren (B) iş yeri işverenin mezkur yatırım teşvik belgesi kapsamında mevcut sigortalı sayısının 0, ilave sigortalı sayısının 80 ve ortalama sigortalı sayısının 100 olduğu ve ilgili iş yerinde bildirim yapılan sigortalı sayılarının 2025/Eylül ayı/döneminde 110, 2025/Ekim ayı/döneminde 90 olduğu varsayıldığında;

– 2025/Eylül ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısının üzerinde bildirim yapıldığından söz konusu işveren ilgili aylarda diğer şartları da sağlamak kaydıyla 80 sigortalıya kadar destekten yararlanabilecektir.

– 2025/Ekim ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısının altında bildirim yapıldığından söz konusu işveren destekten yararlanamayacaktır.

Örnek 3: Düzenleme kapsamına giren (C) iş yeri işverenin mezkur yatırım teşvik belgesi kapsamında mevcut sigortalı sayısının 60, ilave sigortalı sayısının 75 ve ortalama sigortalı sayısının 50 olduğu ve ilgili işyerinde bildirim yapılan sigortalı sayılarının 2026/Ocak ayı/döneminde 55, 2026/Şubat ayı/döneminde 70 olduğu varsayıldığında;

– 2026/Ocak ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısının üzerinde bildirim yapılmasına rağmen mevcut sigortalı sayısı sağlanmadığından söz konusu işveren ilgili aylarda destekten yararlanamayacaktır.

– 2026/Şubat ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısının üzerinde bildirim yapılmasından dolayı mevcut istihdam sağlandıktan sonra söz konusu işveren diğer şartları da sağlamak kaydıyla 10 sigortalıya kadar destekten yararlanabilecektir.

Örnek 4: Düzenleme kapsamına giren (D) iş yeri işverenin mezkur yatırım teşvik belgesi kapsamında mevcut sigortalı sayısının 70, ilave sigortalı sayısının 100 ve ortalama sigortalı sayısının 90 olduğu ve ilgili işyerinde bildirim yapılan sigortalı sayılarının 2027/Nisan ayı/döneminde 80, 2027/Mayıs ayı/döneminde 100 olduğu varsayıldığında;

– 2027/Nisan ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısının altında bildirim yapıldığından söz konusu işveren destekten yararlanamayacaktır.

– 2027/Mayıs ayı/döneminde ortalama sigortalı sayısının üzerinde bildirim yapılmasından dolayı mevcut istihdam sağlandıktan sonra söz konusu işveren diğer şartları da sağlamak kaydıyla 30 sigortalıya kadar destekten yararlanabilecektir.

3-Diğer Hususlar

1-Bu Genelge'de yer almayan usul ve esaslar hakkında [2012/1 Nolu Tebliğ](#) ile 2012/30, 2012/37 ve 2023/23 sayılı Genelgelerde belirtilen usul ve esaslar dikkate alınacaktır.

2-Destekten yararlanılacak ayda/dönemde Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından bildirilen ortalama sigortalı sayısı kadar bildirimde bulunulup bulunulmadığının işverenlerce takip edilmesi gerekmektedir. İlgili ayda/dönemde ortalama sigortalı sayısı kadar bildirimde bulunulmadığının sonradan tespit

edilmesi halinde ortalama sigortalı sayısının altında kalınan ilgili aylara/dönemlere ait yersiz yararlanılan tutarlar gecikme cezası ve gecikme zammı ile birlikte işverenlerden tahsil edilecektir.

3-2025/9903 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı'nın geçici 5'inci maddesinde yer alan uygulama sonucunda işverenlerin yararlandığı destek tutarlarının Sanayi ve Teknoloji Bakanlığından tahsiline ilişkin usul ve esaslar Strateji Geliştirme Başkanlığınca yerine getirilecektir.

4-Yürürlük

Bu genelge hükümleri yayımı tarihi itibarıyla yürürlüğe girer.

Bilgilerini ve gereğini rica ederim.

Dr. Raci KAYA

Kurum Başkanı

SGK Genelgesi 2025/12 – 2020/20 Sayılı Genelge'de Değişiklik

Bilindiği üzere 2012/27 sayılı Genelge, 2020/20 sayılı Genelge ile yürürlükten kaldırılmış ancak ilgili hükümleri 2020/20 sayılı Genelgede aynı şekilde düzenlenmiştir. 2012/27 sayılı Genelgenin 7.2. numaralı bölümü Danıştay tarafından iptal edilmiş olup İdari Dava Daireleri Kurulunun E:2024/83, K:2025/485 sayılı kararıyla kesinleşmiştir.

Sayı : E-51592363-010.06-123346661

Konu : 2020/20 Sayılı Genelge'de Değişiklik

Tarih: 25.08.2025

GENELGE

2025/12

Bilindiği üzere [2012/27 sayılı Genelge](#), [2020/20 sayılı Genelge](#) ile yürürlükten kaldırılmış ancak ilgili hükümleri 2020/20 sayılı Genelgede aynı şekilde düzenlenmiştir. 2012/27 sayılı Genelgenin 7.2. numaralı bölümü Danıştay tarafından iptal edilmiş olup İdari Dava Daireleri Kurulunun E:2024/83, K:2025/485 sayılı kararıyla kesinleşmiştir.

Danıştay Onuncu Dairesinin temyize konu 15.06.2023 tarih ve E:2019/11351, K:2023/3625 sayılı kararının, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 03.03.2025 tarih ve E:2024/83, K:2025/485 sayılı kararıyla kesin olarak onanmasından sonra onama kararı doğrultusunda mülga 2012/27 sayılı Genelge'nin iptale konu bölümlerini içeren 2020/20 sayılı İşveren İşlemleri Genelgesi'nin "Altıncı Kısım", "Altıncı Bölüm", "1.2. Zamanaşımına giren borç ile ilgili olarak ünite tarafından yapılacak işlemler" başlıklı alt maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"1.2. Zamanaşımına giren borç ile ilgili olarak yapılacak işlemler

[5510 sayılı Kanun'un](#) 93'üncü maddesinin ikinci fıkrasına göre, Kurumun prim ve diğer alacakları ödeme süresinin dolduğu tarihi takip eden takvim yılı başından başlayarak on yıllık zamanaşımına tabidir. Zamanaşımını kesen sebepler [6183 sayılı Kanun'un](#) 103'üncü maddesinde, zamanaşımının işlememesi ise 6183 sayılı Kanun'un 104'üncü maddesi ile 5510 sayılı Kanun'un 91'inci maddesinde sayılmıştır.

Kurum alacağına zamanaşımına uğrayıp uğramadığı konusu ile ilgili olarak Kurumumuz ile borçlular arasında oluşan anlaşmazlıklar itirazlara konu olmakta, dava konusu yapılarak mahkemelerin iş yükünün artmasına neden olmaktadır.

Bu nedenle Sosyal Güvenlik İl Müdürlükleri tarafından düzenli aralıklarla sigortalı, genel sağlık sigortalısı ve işyeri dosyaları taranarak en eski borçtan başlamak üzere borçlar belirlenecektir. 6183 sayılı Kanun'un 103'üncü ve 104'üncü maddelerinde ve 5510 sayılı Kanun'un 91'inci maddesinde sayılan zamanaşımını kesen ve durduran sebepler ile diğer gerekli araştırmalar yapılacaktır.

Borç, 5510 sayılı Kanun'un 93'üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan *"...Kurumun prim ve diğer alacakları; mahkeme kararı sonucunda doğmuş ise mahkeme kararının kesinleşme tarihinden, Kurumun denetim ve kontrole görevli memurlarınca yapılan tespitlerden doğmuş ise rapor tarihinden, kamu idarelerinin denetim elemanlarınca kendi mevzuatı gereğince yapacakları soruşturma, denetim ve incelemelerden doğmuş ise bu soruşturma, denetim ve inceleme sonuçlarının Kuruma intikal ettiği tarihten veya bankalar, döner sermayeli kuruluşlar, kamu idareleri ile kanunla kurulmuş kurum ve kuruluşlardan alınan bilgi ve belgelerden doğmuş ise bilgi ve belgenin Kuruma intikal ettiği tarihten itibaren, zamanaşımı on yıl olarak uygulanır..."* amir hükmünden doğmuşsa; borcun, zamanaşımına uğrayıp uğramadığına bu hükümdeki tarihlerden itibaren karar verildiğinden, Zamanaşımına Giren Borçlar tablosuna işlenmesinde yine anılan hükümdeki tarihler esas alınarak karar verilecektir.

1.2.1. İcra takibi başlamamış işveren/sigortalı/genel sağlık sigortalısı borçları için yapılacak işlemler

Zamanaşımı yönünden gerekli araştırma yapıldıktan sonra borcun zamanaşımına girdiğinin anlaşılması halinde borçlulara, Genelge'nin ekinde yer alan "ek-12 Borç Bilgilendirme Formu"

gönderilmek suretiyle yazının tebliğinden itibaren 15 gün içerisinde ödeme yapılması istenilecektir. Söz konusu Kurum alacağı için yapılacak olan rızaen ödemeler kabul edilecektir. Borçlular tarafından ödeme yapılmaması halinde herhangi bir mahkeme ilamı aranmaksızın zamanaşımına girmiş borcun 6183 sayılı Kanun kapsamında takibi mümkün olmadığından, bu borçlar icra servisine gönderilmeyerek 5510 sayılı Kanun'un 4/1-a maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için İşveren İnter- İşveren-Terkin ve Ertelemeler-Zamanaşımına Giren Borçlar tablosuna; 5510 sayılı Kanun'un 4/1-c maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için Kesenek Bilgi Sistemi programında yer alacak Zamanaşımına Giren Borçlar tablosuna; sigortalılar ve genel sağlık sigortalıları için ise borcun bulunduğu programda açılacak Zamanaşımı Borç Girişi menüsüne işlenecektir.

Zamanaşımına Giren Borçlar tablosunda yer alan tutarlar bundan böyle işverenlerin/sigortalıların/genel sağlık sigortalılarının bankalar vasıtasıyla yapmış oldukları ödeme işlemlerinde 5510 sayılı Kanun'un 4/1-a maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için "22-Geçmiş Dönem Prim İşveren"; 5510 sayılı Kanun'un 4/1-c maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için "14 -Prim Kamu İşveren" ve "15 – EK Karşılıklar-Faturalı Alacaklar"; genel sağlık sigortalıları için "13- GSS Prim" borç sorgusu altında yer alan geçmiş dönem gss prim borçlarında (3000 borç kodunda); sigortalılar için ise prim borç sorgusunda gösterilmeyecek, ancak zamanaşımına giren borçlar banka borç sorgu ekranlarında ayrı bir borç sorgu tipinde gösterilerek işverenlerce/sigortalılarca/genel sağlık sigortalılarınca ödeme yapılmak istenildiğinde rızaen ödeme yapmaları sağlanacaktır.

Zamanaşımına girmiş borçlar için yalnızca işverence/sigortalılarca/genel sağlık sigortalılarınca talep olması halinde 5510 sayılı Kanununun 4/1-a maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için MOSİP emanet mahsup işlemi menüsünde (08 tahsilat girişi); 5510 sayılı Kanunun

4/1-c maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için Kesenek Bilgi Sistemi programında; genel sağlık sigortalılarınca MOSİP programında; sigortalılar için ise borcun bulunduğu programda emanet mahsup işlemi yapılabilecektir.

1.2.2. İcra takibi başlamış işveren/sigortalı/genel sağlık sigortalısı borçları için yapılacak işlemler

İşverenlerce/sigortalılarca/genel sağlık sigortalılarınca 6183 sayılı Kanun'un 58'inci maddesine göre ödeme emrine itiraz, ödeme emrinin tebliğinden itibaren 15 gün içinde yapılması gerektiğinden, kendisine ödeme emri gönderilen borçlunun borcun zamanaşımına girdiği yönünde ödeme emrinin tebliğinden itibaren 15 gün içinde alacaklı üniteye itiraz etmesi halinde kişilerin, dava açmasına gerek duyulmaksızın söz konusu alacağın zamanaşımına girip girmediği Prim Tahakkuk İtiraz Komisyonu'nca incelenerek zamanaşımına girdiği tespit edilen alacaklara ait icra takip dosyası iptal edilecektir.

Prim Tahakkuk İtiraz Komisyonu'nca incelenen icra takip dosyasında birden fazla dönem bulunması ve bu dönemlerden bazılarının zamanaşımına girdiğinin tespit edilmesi halinde sadece zamanaşımına girdiği tespit edilen dönemin icra takip dosyasından iptali yapılacaktır.

Mahkeme tarafından icra takip dosyasında takip edilen borcun kısmen ya da tamamen zamanaşımına girdiği yönünde verilen kararların kesinleşmesinden sonra ilgili dönem/dönemlerin icrası iptal edilecektir.

Kuruma zamanaşımı defii iddiası ile itiraz edilmesi, mahkemeye dava açma süresini durduran veya kesen bir işlem olarak kabul edilmeyecektir.

İcraya intikal eden borçlar için zamanaşımına girdiği yönünde kesinleşen mahkeme kararının ya da komisyon kararının borcu icraya intikal ettiren alacaklı servise gönderilmesini müteakip bu alacaklı servis tarafından borçlar ilgili

tablolara (5510 sayılı Kanun'un 4/1-a maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için İşveren İnter- İşveren-Terkin ve Ertelemeler- Zamanaşımına Giren Borçlar tablosuna; 5510 sayılı

Kanun'un 4/1-c maddesine tabi sigortalı çalıştıran işverenler için Kesenek Bilgi Sistemi programında yer alacak Zamanaşımına Giren Borçlar tablosuna; sigortalılar ve genel sağlık sigortalıları için ise borcun bulunduğu programda açılacak Zamanaşımı Borç Girişi menüsüne) işlenecektir.

Öte yandan tüzel kişiliğin borcundan sorumlu olan limited şirket ortağı, müdürü, anonim şirket yönetim kurulu üyesi, başkanı, yetkililer, yöneticiler, kanuni temsilciler, kefil vb. kişiler hakkında düzenlenen ödeme emrine karşı açılan zamanaşımı davası sonucu bu kişiler yönünden zamanaşımı kararının kesinleşmesi, ancak asıl borçlu olan tüzel kişi hakkında aynı borç için zamanaşımına girdiği yönünde karar bulunmaması halinde borçtan sorumlu olan kişiler hakkındaki karara istinaden İşveren İnter-İşveren-Terkin ve Ertelemeler- Zamanaşımı Borç Girişi menüsüne veri girişi yapılmayacaktır.

1.2.3. Borç sorgulamaları, teşvik uygulamaları ve belgelere ilişkin işlemler

Zamanaşımına girmiş borçlar;

Kurumca verilecek borcu yoktur yazılarında veya Kurum ve Kuruluşlarca yapılacak borç sorgulamalarında,

Kurumca uygulanan teşvik, destek ve indirimlerde,

Sigortalıların ve genel sağlık sigortalısının sağlık hizmetlerinden yararlanmasında,

KDV Mahsubu ile prim ödenmesinde kullanılan "Borç Döküm Formunda" ve KDV mahsubu ile gelen tutarların borçlara mahsubunda,

İhale konusu veya özel nitelikteki inşaatlar dolayısıyla yapılan araştırma işlemi sonucunda saptanan fark işçilik

borçlarının işverene tebliği üzerine işveren tarafından söz konusu borçların zamanaşımına girdiği gerekçesiyle itiraz edilmesi durumunda bahse konu bu borçlar, ihale konusu işlerde teminatın iadesi ve özel nitelikteki inşaatlarda iskân için düzenlenen ilişiksizlik belgesinde,

işverenin/sigortalıların/genel sağlık sigortalısının borcu olarak dikkate alınmayacaktır.

Borcu yoktur belgelerinin kâğıt ortamında hazırlanarak verilmesine yönelik yapılan sorgulamalarda "Zamanaşımına Giren Borçlar" tabloları kontrol edilecektir.

6183 sayılı Kanun'un 23'üncü maddesine göre Hazine ve Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince reddiyat yapılması durumunda anılan maddenin birinci fıkrasına göre yapılacak mahsuptan sonra Kurumun zamanaşımına girmiş prim alacakları hariç prim ve diğer alacaklarından muaccel olanlara mahsup yapılacaktır."

Bu Genelge'de belirtilen program çalışmaları tamamlanana kadar işlemler ilgili birimlerce manuel olarak yerine getirilecektir.

Diğer taraftan, borçların zamanaşımına uğramasına mahal verilmemesi için işyeri dosyaları ile sigortalıların ve genel sağlık sigortalılarının borçlarının düzenli aralıklarla taranması ve konunun Sosyal Güvenlik İl Müdürlerimizce takibi önem arz etmektedir.

Bilgilerini ve gereğini rica ederim.

Dr. Raci KAYA

Kurum Başkanı

Mirasçuların Vergisel Yükümlülükleri Rehberi ile Veraset ve İntikal Vergisinin Beyanı Broşürü – Yeni

Veraset yoluyla veya ivazsız (karşılıksız) olarak malların bir şahıstan diğerk şahsa intikalinde veraset ve intikal vergisi beyannamesinin ne zaman ve nasıl verileceğine ilişkin açıklamaların yer aldığı “Mirasçuların Vergisel Yükümlülükleri Rehberi” ile “Veraset ve İntikal Vergisinin Beyanı Broşürü” güncellenerek kullanıma sunulmuştur.

Mirasçuların Vergisel Yükümlülükleri Rehberi ile Veraset ve İntikal Vergisinin Beyanı Broşürü Yayınlandı

Veraset yoluyla veya ivazsız (karşılıksız) olarak malların bir şahıstan diğerk şahsa intikalinde veraset ve intikal vergisi beyannamesinin ne zaman ve nasıl verileceğine ilişkin açıklamaların yer aldığı “Mirasçuların Vergisel Yükümlülükleri Rehberi” ile “Veraset ve İntikal Vergisinin Beyanı Broşürü” güncellenerek kullanıma sunulmuştur.

Söz konusu Rehber ve Broşür’de;

- Veraset ve intikal vergisinin konusu ve vergiyi doğuran olay,
- Muafiyetler ve istisnalar,
- Veraset ve intikal vergisinin beyanı, beyannamenin verilme

şekilleri ve zamanı,

- Beyannameye eklenecek belgeler,
- Veraset ve intikal vergisi matrahının tespitinde indirilebilecek borç ve giderler,
- Vergi oranı, ödeme yeri ve zamanı,

gibi konularda açıklayıcı bilgilere yer verilmiştir.

Mirasçılarının Vergisel Yükümlülükleri Rehberine ulaşmak için [tıklayınız](#)

Veraset ve İntikal Vergisinin Beyanı Broşürüne ulaşmak için [tıklayınız](#)

Konuya ilişkin İnfografik için [tıklayınız](#)

Detaylı bilgi için Vergi İletişim Merkezini (VİMER-189) arayabilirsiniz.

Kaynak: GİB

Suç Gelirlerinin Aklanmasının ve Terörün Finansmanının Önlenmesine İlişkin Yükümlülüklerle Uyum Programı Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair

Yönetmelik

Aynı Yönetmeliğin 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ile kalkınma ve yatırım bankaları,” ibaresi “Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, İstanbul Takas ve Saklama Bankası A.Ş.,” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkroda yer alan “elektronik ticaret aracı hizmet sağlayıcılar” ibaresinden sonra gelmek üzere “, ilgili mevzuatı uyarınca şans ve bahis oyunu faaliyetlerinin tamamını fiziki bir işyeri bulunmaksızın ve müşteri ile yüz yüze olmaksızın münhasıran elektronik ortamda gerçekleştiren bayiler” ibaresi eklenmiştir.

22 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 32994

MADDE 1- 16/9/2008 tarihli ve 26999 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan [Suç Gelirlerinin Aklanmasının ve Terörün Finansmanının Önlenmesine İlişkin Yükümlülüklerle Uyum Programı Hakkında Yönetmeliğin](#) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “kalkınma ve yatırım bankaları” ibaresi “İstanbul Takas ve Saklama Bankası A.Ş.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- Aynı Yönetmeliğin 17 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak bu kişiler, atanmanın yapılacağı tarihten önceki iki yılda haklarında inceleme veya yükümlülük denetimi yaptıkları yükümlüler nezdinde uyum görevlisi veya yardımcısı olarak atanamazlar.”

MADDE 3- Aynı Yönetmeliğin 20 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sonradan anlaşılması” ibaresinden sonra gelmek üzere “, görevinden alınması” ibaresi, “yükümlü

tarafından" ibaresinden sonra gelmek üzere "nedenleri ile birlikte," ibaresi eklenmiş ve aynı fıkraya birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Uyum görevlisi ve yardımcısı da görevinden alınması veya görevinden ayrılması halinde durumu, nedenleri ile birlikte, ayrılış tarihinden itibaren on gün içinde Başkanlığa yazılı olarak bildirir."

MADDE 4- Aynı Yönetmeliğin 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ile kalkınma ve yatırım bankaları," ibaresi "Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, İstanbul Takas ve Saklama Bankası A.Ş.," şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkroda yer alan "elektronik ticaret aracı hizmet sağlayıcılar" ibaresinden sonra gelmek üzere ", ilgili mevzuatı uyarınca şans ve bahis oyunu faaliyetlerinin tamamını fiziki bir işyeri bulunmaksızın ve müşteri ile yüz yüze olmaksızın münhasıran elektronik ortamda gerçekleştiren bayiler" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- Aynı Yönetmeliğin 30 uncu maddesinde yer alan "(a), (b), (c) ve (e)" ibaresi "(a), (b), (c), (ç) ve (e)" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- Aynı Yönetmeliğin geçici 1 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"(9) Kalkınma ve yatırım bankaları 17 nci maddede yazılı şartları haiz uyum görevlisini ve yardımcısını 31/10/2025 tarihine kadar atar, uyum programlarını 30/11/2025 tarihine kadar oluştururlar.

(10) Halihazırda şans ve bahis oyunu faaliyetlerinin tamamını fiziki bir işyeri bulunmaksızın ve müşteri ile yüz yüze olmaksızın münhasıran elektronik ortamda gerçekleştiren bayiler, 30 uncu maddede yazılı şartları haiz uyum görevlisini 31/10/2025 tarihine kadar atarlar."

MADDE 7- Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Münhasıran uyum görevlisi olarak çalışanlar

GEÇİCİ MADDE 5- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, en az altı ay süreyle 29 uncu maddeye göre uyum görevlisi olarak çalışmakta olanlardan, 17 nci maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde belirtilen şartı taşımayanlar, çalışmalarının Sosyal Güvenlik Kurumu kayıtlarıyla tevsik edilmesi şartıyla, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl süreyle yetkilendirme sınavına katılabilirler. Söz konusu kişilere, yetkilendirme sınavında başarılı olmaları halinde, Uyum Görevlisi Lisansı verilir. Bu şekilde Uyum Görevlisi Lisansı verilenlerin uyum görevlisi veya uyum görevlisi yardımcısı olarak atanmalarında 17 nci maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi aranmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamına giren kişiler 17 nci maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi aranmaksızın iki yıl süreyle uyum görevlisi olarak çalışabilirler.”

MADDE 8- Bu Yönetmelik;

a) 2 nci, 5 inci ve 7 nci maddeleri 25/12/2025 tarihinde,

b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 9- Bu Yönetmelik hükümlerini Hazine ve Maliye Bakanı yürütür.

Okul Servis Araçları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

Okul servis araçlarında, tüm koltukları görecekt şekilde konumlandırılmış; Karayolları Trafik Yönetmeliği ile Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelik hükümleri ve eklerinde belirtilen teknik, donanım, montaj ve işletim şartlarına uygun iç ve dış kamera ile kayıt cihazı bulundurulacaktır.

19 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 32991

İçişleri Bakanlığından:

MADDE 1- 25/10/2017 tarihli ve 30221 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan [Okul Servis Araçları Yönetmeliğinin](#) 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- (1) Bu Yönetmelik; 24/5/1983 tarihli ve [2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa](#), 13/10/1983 tarihli ve [2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa](#), 10/7/2003 tarihli ve [4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununa](#), 10/7/2004 tarihli ve [5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun](#) 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendine, 1/7/2005 tarihli ve [5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna](#), 3/7/2005 tarihli ve [5393 sayılı Belediye Kanununun](#) 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (p) bendine, 3/6/2011 tarihli ve [633 sayılı Sosyal Hizmetler Alanında Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye](#), 26/9/2011 tarihli ve [655 sayılı Ulaştırma ve Altyapı Alanına İlişkin Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye](#) ve [1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesine](#) dayanılarak

hazırlanmıştır.”

MADDE 2- Aynı Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“d) Okul: Resmî ve özel; okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim kurumları ile kreş, gündüz bakımevi ve çocuk kulüplerini,”

“ö) Öğrenci: Okul öncesi eğitim ve zorunlu eğitim kapsamındaki resmî ve özel okul/kurumlara devam edenleri,”

MADDE 3- Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (m) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“m) Okul servis araçlarında, tüm koltukları görecektir şekilde konumlandırılmış; Karayolları Trafik Yönetmeliği ile Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelik hükümleri ve eklerinde belirtilen teknik, donanım, montaj ve işletim şartlarına uygun iç ve dış kamera ile kayıt cihazı bulundurulacaktır.”

MADDE 4- Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“d) Büyükşehirlerde 5216 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, diğer illerde ise 5393 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (p) bendi uyarınca belirlenen fiyat tarifesine uymakla,”

MADDE 5- Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Gerçek ve tüzel kişiler, birlikte taşıma hizmeti yapabilir. Taşımayı gerçekleştirecek taşıtların; gerçek kişilerde gerçek kişiler adına, tüzel kişiliklerde ise en az üçte birinin tüzel kişilik adına tescilli olması zorunludur.”

MADDE 6- Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(5) Birinci fıkranın (c) bendinde belirtilen okul servis aracı şoförlerinin alması gereken sürücü belgelerinden istenen süreler için;

a) D sınıfı sürücü belgesi sahiplerinin B sınıfında geçirdikleri sürenin en fazla 1 yılı,

b) D1 sınıfı sürücü belgesi sahiplerinin B sınıfında geçirdikleri sürenin en fazla 3 yılı,

bu süreden sayılır.”

MADDE 7- Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8- Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri, Aile ve Sosyal Hizmetler, Millî Eğitim ile Ulaştırma ve Altyapı Bakanları birlikte yürütür.

Konkordato Gider Avansı Tarifesi – 2025

✘ Bu Tarife, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu gereğince konkordato talep edilirken mahkeme veznesine yatırılacak olan avansın miktarı ile ödenmesine ilişkin usul ve esasları belirler.

16 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 32988

Adalet Bakanlığından:

Amaç ve kapsam

MADDE- (1) Bu Tarife, 9/6/1932 tarihli ve [2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu](#) gereğince konkordato talep edilirken mahkeme veznesine yatırılacak olan avansın miktarı ile ödenmesine ilişkin usul ve esasları belirler.

Dayanak

MADDE 2- (1) Bu Tarife, 2004 sayılı Kanunun 285 inci maddesinin dördüncü fıkrasına dayanılarak hazırlanmıştır.

Konkordato gider avansı

MADDE 3- (1) Talep eden, bu Tarifede gösterilen gider avansını konkordato talebinde bulunurken mahkeme veznesine yatırmak zorundadır. Konkordato gider avansı her türlü tebligat ve posta ücretleri, bilirkişi ve konkordato komiseri ücretleri, ilan ücreti, iflas gideri ile dosyanın bölge adliye mahkemesi ve Yargıtaya gidiş dönüş ücretleri gibi giderleri kapsar.

Konkordato gider avansı miktarı

MADDE 4- (1) Talep eden;

a) Konkordato talep edilirken bildirilen alacaklı sayısının üç katı tutarında tebligat gideri,

b) Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlanacak yedi adet ilan bedelinin asgari tutarı olan 2.000,00 Türk Lirası,

c) Resmî İlan Fiyat Tarifesinde belirlenen Basın-İlan Kurumu resmî ilan portalında yapılacak yedi adet ilan bedelinin asgari tutarı,

ç) İlgili kurum ve kuruluşlara yapılacak bildirim için elli adet iadeli taahhütlü posta ücreti,

d) Bir bilirkişi için Bilirkişilik Asgari Ücret Tarifesinde belirlenen ücretin üç katı tutarı,

e) Mahkemece belirlenecek ücreti sonradan tamamlamak

üzere konkordato komiseri olarak görevlendirilecek kişi için asgari 2.600,00 Türk Lirası üzerinden hesaplanan, geçici mühlet süresini kapsayacak şekilde, beş aylık ücret tutarı,

f) Diğer iş ve işlemler için 1.300,00 Türk Lirası,

g) İflasa tabi olanlar yönünden 53.000,00 Türk Lirası iflas gideri,

toplamını avans olarak öder.

(2) İflasa tabi olmayan borçlular yönünden yukarıda sayılan gider avansı miktarından indirim yapılmasına mahkemece karar verilebilir.

Konkordato gider avansının iadesi

MADDE 5- (1) Gider avansının kullanılmayan kısmı hükmün kesinleşmesinden sonra talep edene iade edilir. Talep eden tarafından hesap numarası bildirilmiş ise iade elektronik ortamda hesaba aktarmak suretiyle yapılır. Hesap numarası bildirilmemiş ise masrafı avanstaki karşılanmak suretiyle Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi vasıtasıyla adreste ödemeli olarak gönderilir.

Gider avansının ikmal ettirilmesi

MADDE 6- (1) Tarifeye göre yatırılmış gider avansının yeterli olmadığı yargılama sırasında anlaşılır ise eksik kalan kısım, 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 120 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre ikmal ettirilir.

Zaman bakımından uygulama

MADDE 7- (1) Bu Tarifedeki gider avansı, 15/3/2018 tarihinden sonra yapılan konkordato taleplerinde uygulanır ve Tarifeye göre alınması gereken gider avansının eksik olduğunun anlaşılması halinde 2004 sayılı Kanunun 285 inci maddesi yollamasıyla 6100 sayılı Kanunun 114 üncü ve 115 inci

maddelerine göre işlem yapılır.

Yürürlükten kaldırılan tarife

MADDE 8- (1) 24/8/2024 tarihli ve 32642 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan [Konkordato Gider Avansı Tarifesi](#) yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 9- (1) Bu Tarife yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yatırım Projelerinin Stratejik Öncelik ve Teknik Değerlendirmesine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ

12 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete Sayı: 32984
Sanayi ve Teknoloji Bakanlığından: MADDE 1-
26/11/2023 tarihli ve 32381 sayılı Resmî Gazete'de
yayımlı...

Yatırım Projelerinin Stratejik Öncelik ve Teknik
Değerlendirmesine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılması Hakkında
Tebliğ

Tarih: 12 Ağustos 2025
12 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 32984

Sanayi ve Teknoloji Bakanlığından:

MADDE 1- 26/11/2023 tarihli ve 32381 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan [Yatırım Projelerinin Stratejik Öncelik ve Teknik Değerlendirmesine Dair Tebliğin](#) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“j) TSP Belgesi: Finansman başvurusu yapılan yatırım projeleri için Teknik Komite tarafından yapılan değerlendirme sonucunu bildirir Yatırım Projesi Teknoloji/Strateji Puanı Bildirim Belgesini,”

MADDE 2- Aynı Tebliğin 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- (1) Aracı bankalara finansman başvurusu öncesinde Bakanlık değerlendirmesini almak üzere yapılacak başvurular, aşağıdaki bentlerden biri kapsamında teşvik belgesi sahibi olan yatırımcılar tarafından yapılabilir:

a) 29/5/2025 tarihli ve 9903 sayılı Cumhurbaşkanı Kararıyla yürürlüğe konulan [Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Kararda](#) tanımlanan Türkiye Yüzyılı Kalkınma Hamlesi veya 17/10/2016 tarihli ve 2016/9495 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan [Yatırımlara Proje Bazlı Devlet Yardımı Verilmesine İlişkin Karar](#).

b) Stratejik Öncelikli Ürün Listesi (Ek.1) veya Teknoloji Alanları Listesi (Ek.2) kapsamında bir ürünün üretilmesine ya da teknoloji alanında geliştirme faaliyetlerine, bu teknolojilere dayalı sistemlerin üretilmesine veya üretim sürecinde bu teknolojilerin yoğun bir şekilde kullanılmasına

dönük yatırım yapılmasını hedefleyen projeler.

(2) Yatırım teşvik mevzuatı kapsamındaki desteklerden yararlanma imkânı bulunmayan yatırımcılar için ilgili projeye yönelik halihazırda düzenlenmiş bir yatırım teşvik belgesi olmadan birinci fıkranın (b) bendi kapsamında başvuru yapılabilmesi mümkündür.

(3) Finansman Programından yararlanmak isteyen yatırımcıların, Bakanlık değerlendirmesini müteakip Bakanlıktan alacakları TSP Belgesi ile birlikte aracı bankaya finansman başvurusu yapması gerekir.

(4) Finansman başvurusu öncesinde projelerine ilişkin Bakanlık değerlendirmesini almak üzere başvuruda bulunmak isteyen yatırımcılar, başvurularını Bakanlık tarafından oluşturulan elektronik portal üzerinden yapar.

(5) Başvuru tarihi itibarıyla Ar-Ge harcamaları dahil öngörülen toplam yatırım tutarının en az 1 milyar TL olması şartı aranır. Ayrıca, son verilen mali yıl bilançosunda yer alan özkaynak ya da ödenmiş sermaye tutarının en az 50 milyon TL olması gerekir.

(6) Finansman Programından yararlanan yatırımcılara, söz konusu finansman kullanımlarından doğan faiz veya kâr payı ödemeleri için ilgili teşvik belgesi kapsamında herhangi bir faiz veya kâr payı desteği sağlanmaz.

(7) Teknik Komite tarafından uygun görülmesi halinde, proje sahibinin yatırım konusu nihai ürün veya ara girdilere yönelik stratejik stoklara yapacağı yatırım tutarı da TSP proje büyüklüğünün belirlenmesi aşamasında hesaplama dahil edilebilir.”

MADDE 3- Aynı Tebliğin 5 inci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Bakanlık tarafından oluşturulan TSP Belgesi,

yatırımcıların başvurdukları Finansman Programından finansman hakkına sahip olduğu sonucunu doğurmaz ve Finansman Programını düzenleyen kuruluşu herhangi bir yükümlülük altına sokmaz.”

MADDE 4- Aynı Tebliğin üçüncü bölüm başlığı “İzleme ve Revizyon” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- Aynı Tebliğe 6 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir

“Revizyon

MADDE 6/A- (1) Yatırımcı, TSP Belgesinin güncellenmesine yönelik en fazla iki revizyon talebinde bulunabilir. Yatırımcı tarafından bir revizyon talebi yapılmasının üzerinden altı ay geçmeden yeni bir revizyon talebi yapılamaz.

(2) Revizyon talepleri, yatırımcının talebine esas teşkil eden gerekçeleri ve şayet varsa projesine bağlı Teşvik Belgesinin nihai hali dikkate alınarak değerlendirilir. Teknik Komite tarafından uygun görülmesi halinde talep kapsamında TSP Belgesinin ilgili alanlarında güncelleme yapılır.”

MADDE 6- Aynı Tebliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, 15/6/2012 tarihli ve 2012/3305 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan [mülga Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar](#) hükümleri doğrultusunda Teknoloji Odaklı Sanayi Hamlesi Programı kapsamında teşvik belgesi veya stratejik yatırım teşvik belgesi alan projeler için Bakanlığa başvuru yapılabilir.

(2) 6/A maddesi, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan revizyon taleplerinin değerlendirilmesi açısından da uygulanır.”

MADDE 7- Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8- Bu Tebliğ hükümlerini Sanayi ve Teknoloji Bakanı yürütür.

Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği (Seri No: 87) – 2026 Yıllı Bina Metrekare Normal İnşaat Maliyet Bedelleri

2026 Yıllı Bina Metrekare Normal İnşaat Maliyet Bedelleri 09 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete Sayı: 32981 Hazine ve Maliye Bakanlığı ile Çevre, Şehirc...

Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği (Seri No: 87) – 2026 Yıllı Bina Metrekare Normal İnşaat Maliyet Bedelleri

Tarih: 9 Ağustos 2025

2026 Yıllı Bina Metrekare Normal İnşaat Maliyet Bedelleri

09 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 32981

Hazine ve Maliye Bakanlığı ile Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığından:

29/7/1970 tarihli ve [1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun](#) 29

uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde, binalar için vergi değerinin, Hazine ve Maliye Bakanlığı ile evre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığınca müŐttereken tespit ve ilan edilecek bina metrekare normal inşaat maliyetleri ile aynı maddenin (a) bendinde belirtilen esaslara göre bulunacak arsa veya arsa payı değeri esas alınarak 31 inci madde uyarınca hazırlanmış bulunan 29/2/1972 tarihli ve 7/3995 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan [Emlak Vergisine Matrah Olacak Vergi Değerlerinin Takdirine İlişkin Tüzük](#) hükümlerinden yararlanmak suretiyle hesaplanan bedel olduğu hükme bağlanmıştır.

Bu itibarla, emlak vergisine esas olmak üzere 2026 yılında uygulanacak bina metrekare normal inşaat maliyet bedelleri, Hazine ve Maliye Bakanlığı ile evre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığınca bu Tebliğ ekinde yer alan cetvelde belirtilen tutarlarda tespit edilmiştir.

Tebliğ olunur.

[Eki için tıklayınız](#)

2025 Yılı 2. Geçici Vergi Döneminde Uygulanacak Yeniden Değerleme Oranı Yüzde 9,23

Kurumlar Vergisi Kanunu Sirküleri İle İkinci Geçici Vergi Döneminde Uygulanacak Yeniden Değerleme Oranı % 9,23 Olarak Tespit Edilmiştir T.C. HAZİNE VE...

**2025 Yılı 2. Geçici Vergi Döneminde Uygulanacak Yeniden
Değerleme Oranı Yüzde 9,23**

Tarih: 8 Ağustos 2025

Kurumlar Vergisi Kanunu Sirküleri İle İkinci Geçici Vergi Döneminde Uygulanacak Yeniden Değerleme Oranı % 9,23 Olarak Tespit Edilmiştir

T.C.

HAZİNE VE MALİYE BAKANLIĞI

Gelir İdaresi Başkanlığı

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu Sirküleri /69

Konusu	:	Geçici Vergi Dönemlerinde Yeniden Değerleme Oranı
Tarihi	:	8/8/2025
Sayısı	:	KVK-69 / 2025-2 / Yatırım İndirimi – 55
İlgili olduğu maddeler	:	Vergi Usul Kanunu Mükerrer Madde 298 Kurumlar Vergisi Kanunu Madde 32/A Gelir Vergisi Kanunu Geçici Madde 69
İlgili olduğu kazanç türleri	:	Ticari Kazanç, Zirai Kazanç

213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesinin (B) fıkrasına istinaden 2025 yılı ikinci geçici vergi döneminde uygulanacak yeniden değerlendirme oranı **% 9,23 (yüzde dokuz virgül yirmiüç)** olarak tespit edilmiştir.

Duyurulur.

Bekir BAYRAKDAR

Anayasa Mahkemesinin 2022/44255 Başvuru Numaralı Kararı – Alt İşveren-Asıl İşveren Arasında Muvazaa İlişkisi

Mevzuatın Adı: Anayasa Mahkemesinin 15/5/2025 Tarihli ve 2022/44255 Başvuru Numaralı Kararı 08 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete Sayı: 32980 Anayasa M...

Anayasa Mahkemesinin 2022/44255 Başvuru Numaralı Kararı – Alt İşveren-Asıl İşveren Arasında Muvazaa İlişkisi

Tarih: 8 Ağustos 2025

Mevzuatın Adı: Anayasa Mahkemesinin 15/5/2025 Tarihli ve 2022/44255 Başvuru Numaralı Kararı

08 Ağustos 2025 Tarihli Resmi Gazete

Sayı: 32980

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

GENEL KURUL

KARAR

MURAT TOKAR BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2022/44255

Karar Tarihi: 15/5/2025

Başkan	:	Kadir ÖZKAYA
Başkanvekili	:	Hasan Tahsin GÖKCAN
Başkanvekili	:	Basri BAĞCI
Üyeler	:	Engin YILDIRIM
		Rıdvan GÜLEÇ
		Recai AKYEL
		Yusuf Şevki HAKYEMEZ
		Yıldız SEFERİNOĞLU
		Selahaddin MENTEŞ
		İrfan FİDAN
		Kenan YAŞAR
		Muhterem İNCE
		Ömer ÇINAR
	Metin KIRATLI	
Raportör	:	Gülsüm Gizem GÜRSOY
Başvurucu	:	Murat TOKAR
Vekili	:	Av. Hilmi GÜMÜŞ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

Başvuru, alt işveren-asıl işveren arasında muvazaa ilişkisi tespit edilmesine karşın toplu iş sözleşmesinden yararlandırılmama nedeniyle sendika hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 11/4/2022 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.
3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.
4. İkinci Bölüm tarafından başvurunun Genel Kurula sevkine karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:
6. Davalı asıl işveren Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu (TKİ) 1957 yılında kurulmuştur. 3/12/2021 tarihli ve 31678 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2/12/2011 tarihli ve 4876 karar sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Genel Müdürlüğü Ana Statüsünün yürürlüğe konulmasına karar verilmiştir. Kararın 4. maddesinin birinci fıkrasına göre TKİ; tüzel kişiliğe sahip, faaliyetlerinde özerk ve sorumluluğu sermayesiyle sınırlı iktisadi devlet teşekkülüdür. Aynı kararın 5. maddesine göre TKİ, devletin genel madencilik sanayi ve enerji politikalarına uygun olarak ülkemizin enerji ihtiyacını karşılamak üzere linyit, asfaltit, bitümlü şeyl, turba gibi enerji hammaddelerini etkin ve verimli bir şekilde aramak, üretmek, temiz kömür teknolojilerine uygun olarak kullanımlarını sağlamak ve stratejik öneme sahip ikincil ürünleri elde etmek üzere kurulmuştur.
7. Kısa adı Maden-İş olan Türkiye Maden İşçileri Sendikası (Sendika) 1958 yılında kurulmuş, hâlen Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonuna bağlı olarak maden ve taş ocakları iş kolunda faaliyet göstermek üzere örgütlenen bir işçi sendikasıdır. TKİ’de hem asıl işverene bağlı hem alt işverene bağlı işçiler çalışmaktadır. Maden-İş

asıl işyerinde yetkili sendika konumundadır.

8. Başvurucu 16/6/2006 tarihinden itibaren TKİ işçisi olarak çalışmasına rağmen P. şirketinin işçisi olarak gösterildiğini ve TKİ ile P. şirketi arasında muvazaalı alt-asıl işveren ilişkisi kurulduğunu ileri sürmüştür. Başvurucu, muvazaalı hizmet alım sözleşmesi nedeniyle 2009 yılından beri Maden-İş sendikası üyesi olmasına karşın toplu iş sözleşmesi (TİS) hükümlerinden yararlandırılmadığından yakınmış ve muvazaanın tespiti ile birlikte TİS alacaklarının tahsili talepli dava açmıştır.

9. Yargılamayı yapan Tavşanlı İş Mahkemesi 23/6/2020 tarihinde davanın kabulüne karar vermiştir. Gerekçeli kararın ilgili kısmı şöyledir:

“... Yer altı kömür üretimi ve galeri açma işi davalının asıl işi olup, işletmenin ve işin gereği ile teknolojik sebeplerle uzmanlık gerektiren bir iş olmaması, alt işverenler ile yapılan hizmet alım sözleşmelerinin muvazaalı olduğunun yargı kararları ile de tespit edilmiş olması, mahkemece yapılan keşif sonucu alınan bilirkişi raporunun da bu hususu teyit etmesi... hep birlikte değerlendirildiğinde davalı idare ile ihbar olunan şirket arasındaki ilişkinin muvazzalı olduğunun kabulü gerekmiştir.

Davalı asıl işverenin kendi muvazaasına dayanarak bir hak talep edemeyeceğinden muvazaalı eyleminin sonuçlarına katlanması ve bu nedenle de davacının başlangıçtan itibaren kurum işçisi olarak kabulü ile hak ve alacaklarının Kamu-İşletmeleri İşverenleri Sendikası ile Maden İş Sendikası arasında imzalanan TİS sözleşmesine göre belirlenmesi zorunludur.

Bu nedenle asıl işveren -alt işveren ilişkisinin geçerli olmadığına karar verilerek davacı işçinin kamu işçisi olarak kabul edip en iyi hakları tanıyan Kamu-İşletmeleri İşverenleri Sendikası ile Maden İş Sendikası arasında imzalanan TİS sözleşmesinden faydalandırılması Anayasanın 90.md si

de laletiyile Bakanlar Kurulu kararıyla iç hukuka aktarılan 94 sayılı ILO sözleşmesine 4857 sayılı yasanın 2 md sine de uygundur.

Bu durumda alt işverenliğin asıl işin bir bölümünde olmasına rağmen yasal koşullar oluşmadan gerçekleştiği, bu yüzden de 4857 sayılı İş Kanunu'nun 2/6,7 maddeleri uyarınca baştan beri geçersiz olduğu değerlendirilmiştir. Bu tespit ışığında davacının muvazaa nedeniyle başlangıçtan itibaren asıl işveren Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Sınırlı Sorumlu Garp Linyitleri İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü işçisi olduğu sonucuna varılmıştır..."

10. İlk derece mahkemesinin kararı, istinaf kanun yoluna götürülmüş; Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 9. Hukuk Dairesi 22/4/2021 tarihinde istinaf başvurusunun esastan reddine karar vermiştir. (alomaliye.com)
11. Bölge Adliye Mahkemesi kararının temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 9. Hukuk Dairesi 23/6/2021 tarihinde kararın bozulmasına karar vermiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...Taraflar arasındaki uyuşmazlık davacının asıl işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden yararlanıp yararlanamayacağına ilişkindir.

Asıl işveren ile alt işverenler arasındaki hizmet alım sözleşmelerinin muvazaalı olduğu dosyaya sunulan tüm delillerle sabit olmuştur. Ancak davacının davalı kurumun taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden yararlanıp yararlanamayacağı hususunun çözümü gereklidir.

Toplu İş Sözleşmesinden yararlanma, 6356 sayılı Kanunun 39. maddesinde '(1) Toplu iş sözleşmesinden taraf işçi sendikasının üyeleri yararlanır. (2) Toplu İş Sözleşmesinde sözleşmenin imzalanması tarihinde taraf sendikaya üye olanlar yürürlük tarihinden, imza tarihinden sonra üye olanlar ise üyeliklerinin taraf işçi sendikasınc işverene bildirildiği tarihten itibaren yararlanır.(3) Toplu İş Sözleşmesinin imza ile yürürlük tarihleri arasında iş sözleşmesi sona eren

üyelerde iş sözleşmelerinin sona erdiği tarihe kadar Toplu İş Sözleşmesinden yararlanır. (4) Toplu İş Sözleşmesinin imzası sırasında taraf işçi sendikasına üye olmayanlar, sonradan işyerine girip de üye olmayanlar veya imza tarihinde taraf işçi sendikasına üye olup da ayrılanlar veya çıkarılanların Toplu İş Sözleşmelerinden faydalanabilmeleri, Toplu İş Sözleşmesinin tarafı olan işçi sendikasına dayanışma aidatı ödemelerine bağlıdır. Bunun için işçi sendikasının onayı aranmaz. Dayanışma aidatı ödemek suretiyle Toplu İş Sözleşmesinden yararlanma talep tarihinden geçerlidir. İmza tarihinden önceki talepler imza tarihi itibarıyla hüküm doğurur” şeklinde düzenlenmiştir. Benzer düzenlemeler mülga 2822 sayılı Kanunun 9. maddesinde de bulunmaktadır.

Somut uyuşmazlıkta; davacı işyerinde örgütlü ve yetkili olan Maden-İş Sendikasına üye olduğunu, fakat muvazaalı bir biçimde yüklenici firmanın işçisi olarak gösterildiğinden sendika ile davalı kurum arasında imzalanan Toplu İş Sözleşmesinden yararlandırılmadığını iddia etmiştir. İlk Derece Mahkemesince davalı kurum ile hizmet alım sözleşmesi imzalanan P.A.Ş. arasındaki ilişkinin muvazaalı olduğu gerekçesi ile davacı işçinin davalının taraf olduğu Toplu İş Sözleşmelerinin tamamından yararlanabileceği kabul edilmiş ise de; davacının söz konusu Toplu İş Sözleşmelerinden yararlanabilmesi için sendikaya üye olması, üyeliğin asıl işverene bildirilmesi veya dayanışma aidatı kesilmesini talep etmesi gerekmektedir. Davacının muvazaa nedeniyle baştan itibaren davalı kurumun işçisi sayılmasının başkaca bir işleme gerek kalmaksızın davalı kurumun tarafı olduğu toplu iş sözleşmelerinden yararlandırılmasına imkan vermeyeceği gözetilmeksizin dava konusu alacaklara hükmedilmesi isabetli olmadığından; tüm dosya kapsamı ile 6356 sayılı Kanun’un 39. maddesi değerlendirilmek suretiyle davacının üyeliğinin hangi tarihte davalı kuruma bildirildiği ve Toplu İş Sözleşmelerinden hangi tarih itibarı ile faydalanabileceği belirlenmeli sonucuna göre Toplu İş Sözleşmelerinden kaynaklanan fark ücret talepleri ile ilgili bir karar verilmelidir. Açıklanan maddi ve hukuki esaslar gözetilmeden eksik inceleme ile hüküm kurulması hatalı

olmuştur.

Dairemizin ve Yargıtay (Kapatılan) 22. Hukuk Dairesinin uygulaması yıllardır işçilerin Toplu İş Sözleşmesinden yararlanılabilmesi için, sendikaya üye olması, üyeliğin asıl işverene bildirilmesi veya dayanışma aidatı kesilmesini talep etmesi gerektiği şeklinde olup onama kararı verilen dosyalarda söz konusu hususun açıkça istinaf sebebi yapılmadığı, istinaf sebebi yapılmayan hususların temyiz sebebi de yapılamaması nedeniyle istinaf ve temyiz sebepleriyle bağlı kalınarak yapılan sınırlı inceleme neticesinde onama kararlarının verildiği anlaşılmakla anılan dosyalar emsal teşkil etmemektedir...”

12. Bozma kararı üzerine ilk derece mahkemesi sendika üyeliğinin asıl işverene bildirilmediği gerekçesiyle 30/11/2021 tarihinde davanın reddine karar vermiştir. Anılan karar Yargıtay 9. Hukuk Dairesi tarafından 23/2/2022 tarihinde onanmıştır.
13. Nihai karar, başvurucuya 10/3/2022 tarihinde tebliğ edilmiştir. Başvurucu 11/4/2022 tarihinde süresinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. İlgili Mevzuat

14. 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu'nun 2. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

” ...Asıl işverenin işçilerinin alt işveren tarafından işe alınarak çalıştırılmaya devam ettirilmesi suretiyle hakları kısıtlanamaz veya daha önce o işyerinde çalıştırılan kimse ile alt işveren ilişkisi kurulamaz. Aksi halde ve genel olarak asıl işveren alt işveren ilişkisinin muvazaalı işleme dayandığı kabul edilerek alt işverenin işçileri başlangıçtan itibaren asıl işverenin işçisi sayılarak işlem görürler. İşletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işler dışında asıl iş bölünerek alt işverenlere

verilemez.”

15. 18/10/2012 tarihli ve 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun “Toplu iş sözleşmesinden yararlanma” başlıklı 39. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“(1) Toplu iş sözleşmesinden taraf işçi sendikasının üyeleri yararlanır.

(2) Toplu iş sözleşmesinden, sözleşmenin imzalanması tarihinde taraf sendikaya üye olanlar yürürlük tarihinden, imza tarihinden sonra üye olanlar ise üyeliklerinin taraf işçi sendikasıncaya işverene bildirildiği tarihten itibaren yararlanır.

...

(4) Toplu iş sözleşmesinin imzası sırasında taraf işçi sendikasına üye olmayanlar, sonradan işyerine girip de üye olmayanlar veya imza tarihinde taraf işçi sendikasına üye olup da ayrılanlar veya çıkarılanların toplu iş sözleşmesinden yararlanabilmeleri, toplu iş sözleşmesinin tarafı olan işçi sendikasına dayanışma aidatı ödemelerine bağlıdır.

B. Yargıtay İçtihadı

16. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 31/1/2024 tarihli ve E.2023/9-595, K.2024/43 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

“... alt işverenlik ilişkisinin muvazaalı olduğunun tespit edilmesinin kanuni sonucu olarak alt işveren işçisi, başlangıçtan itibaren asıl işveren işçisi sayılarak işlem görecektir ise de alt işveren işçisinin asıl işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden yararlanabilmesi için 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesindeki şartların mevcut olması gerekmektedir. Bu itibarla, davacının üyeliğinin davalı .. bildirilmesi gerektiğinden İlk Derece Mahkemesince yapılan

araştırmada davacının sendika üyeliğinin davalı ..tarihli Sendika yazısıyla tarihinde bildirildiği ancak alacak hesabının sendika üyelik bildirim tarihi öncesini kapsayan . ila . ayları arasındaki döneme ilişkin olduğu görülmekle davacının toplu iş sözleşmesinden yararlandırıldığı dönem yönünden sendika üyeliğinin davalıya bildirilmediği ve davacının da toplu iş sözleşmesinden yararlanmak için davalıya yapılmış bir başvurusunun bulunmadığı anlaşılmıştır.

Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, Özel Dairenin ... tarihli bozma kararında davacı işçinin sendika üyeliğinin davalıya bildirilmesinden itibaren toplu iş sözleşmesinden yararlanmasının mümkün olduğunun belirtildiği ve İlk Derece Mahkemesince bu bozma kararına uyulması ile davalı işveren yararına usuli kazanılmış hak olduğundan direnme kararının bu değişik gerekçe ile bozulması gerektiği görüşü ile; kişinin kendi muvazaasına dayanamayacağı, hakkını kötüye kullanan, muvazaalı işlemle işçinin sendika üyeliğini engelleyen ve üye olduğu hâlde toplu iş sözleşmesinden yararlandırmayarak muvazaalı işlem yapan işverenin hukuk düzeninde korunmaması, muvazaalı işlemin sonuçlarına muvazaanın tarafı işverenin katlanması gerektiği, dosya içeriğinde işveren tarafından sunulan evraklardan davalı işverenin davacının sendika üyeliğinden haberdar olduğunun anlaşıldığı ve hukuk güvenliği açısından da direnme kararının yerinde olduğu görüşü ileri sürülmüş ise de bu görüşler Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.”

17. Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 17/10/2022 tarihli ve E.2022/13480, K.2022/12661 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

“Somut uyuşmazlıkta olduğu gibi asıl alt işveren ilişkisinin muvazaaya dayandığının ya da geçerli olarak kurulmadığının ve işçinin çalışma süresinin en başından itibaren asıl işverenin işçisi olduğunun belirlendiği durumlarda; işçi, toplu iş sözleşmesinin imza tarihinde yetkili sendikaya üye olsa da gerçek işveren olan asıl işverenin toplu iş sözleşmesinden

yararlanabilmesi; ancak taraf sendika üyeliğinin gerçek işverene bildirildiği tarihten itibaren mümkündür. Somut uyuşmazlık dönemi için davacının sendika üyeliği, toplu iş sözleşmesinin tarafı Sendika tarafından davalı Belediyeye bildirilmediği gibi davacının da toplu iş sözleşmesinden yararlanma talebi ile davalı Belediyeye bir başvurusu olmamıştır...”

18. Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 4/7/2024 tarihli ve E.2024/6808, K.2024/10567 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

“...davacının 20.05.2014 tarihinde sendika üyesi olduğu anlaşılmaktadır. 6356 sayılı Kanun’un 39 uncu maddesi gereğince toplu iş sözleşmesinden yararlanmak için taraf sendikaya üye olmak gerekmektedir. Sendika üyesi işçinin hangi tarihten itibaren toplu iş sözleşmesinden yararlanabileceği de sendika üyelik tarihi yahut üyeliğin işverene bildirildiği tarihe göre belirlenmektedir.”

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Anayasa Mahkemesinin 15/5/2025 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

20. Başvurucu; adil yargılanma hakkı, eşitlik ilkesi ve sendika hakkının ihlal edildiği iddiasında bulunmuştur.

21. Bakanlık görüşünde; başvurucunun sendika hakkının ihlal edildiğine yönelik şikâyetleri incelenirken yargı kararlarının yeterli gerekçeyi içerip içermediği, verilen kararlardaki tespit ve sonuçların kanunun uygulanması niteliğinde olup olmadığı ve açık bir keyfîlik içerip içermediği, dolayısıyla sendika hakkının ihlal edilip edilmediği konusunda Anayasa ve mevzuat hükümleri doğrultusunda ve somut olayın kendine özgü koşulları dâhilinde değerlendirme yapılması gerektiği belirtilmiştir.

22. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı bireysel başvuru dilekçesinde ileri sürdüğü hususları yinelemiştir.

B. Değerlendirme

23. Anayasa'nın "Sendika kurma hakkı" başlıklı 51. maddesinin ilk üç fıkrası şöyledir:

"Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olmaya ya da üyelikten ayrılmaya zorlanamaz.

Sendika kurma hakkı ancak, millî güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlâk ile başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebepleriyle ve kanunla sınırlanabilir.

Sendika kurma hakkının kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunda gösterilir"

24. Anayasa'nın "Toplu iş sözleşmesi ve toplu sözleşme hakkı" başlıklı 53. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"İşçiler ve işverenler, karşılıklı olarak ekonomik ve sosyal durumlarını ve çalışma şartlarını düzenlemek amacıyla toplu iş sözleşmesi yapma hakkına sahiptirler.

Toplu iş sözleşmesinin nasıl yapılacağı kanunla düzenlenir."

25. Başvurucu, TİS hükümlerinden yararlandırılmamasından yakınmıştır. Anayasa'nın 51. maddesinde, çalışanlar ve işverenlerin üyelerinin çalışma ilişkilerinde ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için sendika kurma hakkı olduğu düzenlenmiştir. Sendika hakkı, örgütlenme özgürlüğünün bir parçasını oluşturmaktadır. Bu hak, mensuplarının menfaatlerini korumak üzere yapılan sendikal faaliyetlere izin

verilmesini de gerektirir. Bu çerçevede her ne kadar ayrı bir hak grubu teşkil etmese de grev ve toplu sözleşme hakkı, üyelerinin menfaatlerini korumak için sendikaların kullanabileceği en önemli yollardandır (benzer değerlendirmeler için bkz. *Kristal-İş Sendikası* [GK], B. No: 2014/12166, 2/7/2015, § 27; *Birleşik Metal İşçileri Sendikası*, B. No: 2015/14862, 9/5/2018, §21). Öte yandan Anayasa'nın 53. maddesinde işçi ve işverenlerin karşılıklı olarak ekonomik ve sosyal durumlarını ve çalışma şartlarını düzenlemek amacıyla TİS akdetme hakkına sahip oldukları belirlenmiştir. O hâlde mesele, Anayasa'nın 53. maddesi ışığında ve Anayasa'nın 51. maddesi kapsamında ele alınmalıdır.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

26. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

27. Anayasa'nın 51. maddesinde yer alan "*çalışanlar ... üyelerinin menfaatlerini korumak için*" ibaresi üyelerin mesleki menfaatlerini korumak için gerçekleştirecekleri sendikal faaliyetlerin Anayasa tarafından korunduğunu açıkça ortaya koymaktadır (*Kristal-İş Sendikası*, § 54). Bu bağlamda sendika hakkı, mensuplarının menfaatlerini korumak üzere yapılan sendikal faaliyetlere izin verilmesini de gerektirir (*Tayfun Cengiz*, B. No: 2013/8463, 18/9/2014, § 31).

28. Anayasa'nın 51. maddesinde temel bir hak olarak güvence altına alınan sendika hakkının gerçekten ve etkili bir şekilde korunabilmesi yalnızca devletin müdahaleden

kaçınmasına bağlı değildir. Sendika hakkı, bu hakka yönelik olarak kamu g¼c¼ tarafından gerçekleştirilen m¼dahalelerin yanı sıra üyesi oldukları sendikalarca veya kimi durumlarda özel hukuk kişilerince yapılan m¼dahalelere karşı da anayasal koruma sağlamaktadır. Dolayısıyla sendika hakkı devlete, m¼dahalede bulunmama biçimindeki negatif yüküml¼l¼ęün yanı sıra üçüncü kişilerden gelebilecek m¼dahalelere karşı ilgiliye koruma sağlama şeklindeki birtakım pozitif yüküml¼lükler de yüklemektedir (*Barış Adığüzel*, B. No: 2016/15802, 8/9/2021, ř 29; *Ahmet Sefa Topuz ve diğerleri*, B. No: 2016/16056, 21/4/2021, ř 52; *Anıl Pınar ve Ömer Bilge*, B. No: 2014/15627, 5/10/2017, ř 36).

29. Devletin sendika hakkının korunmasına ilişkin pozitif yüküml¼lükleri, kaynağını Anayasa'nın 5. ve 51. maddelerinden almaktadır. Bu yüküml¼lük devlete, üçüncü kişilerin ve özellikle işverenin çalışanların sendikaya üye olma ve sendikal faaliyette bulunma haklarını kullanmayı engelleyici davranışlarından kaçınmasına yönelik olarak ve sırf bu haklarından yararlandıkları gerekçesiyle yaptırımı tabi tutulmalarını, ayrımcılığa maruz kalmalarını önleyici tedbirler alma ödevi yüklemektedir. Bu çerçevede alınacak tedbirlerin üçüncü kişilerin ve özellikle işverenin çalışanların sendika hakkına m¼dahalede bulunmaları bakımından caydırıcı nitelikte olması gerekir. Öte yandan üçüncü kişiler tarafından sendika hakkına m¼dahale edilmesi durumunda m¼dahaleye karşı itirazların öne sür¼lebileceęi ve m¼dahalenin sonuçlarının giderilmesi açısından gerçek ve etkili koruma temin edecek hukuksal mekanizmaların oluşturulması, savunma ve iddialarını yetkili makamlar önünde ortaya koyabilme olanağının tanınması, gerekiyorsa tazminat ve benzeri giderimler için dava açma imkânının getirilmesi devletin pozitif yüküml¼lüklerindedir (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Muharrem imen [GK]*, B. No: 2016/5002, 23/3/2023, řř 39, 40; *Barış Adığüzel*, ř 30; *Anıl Pınar*

ve *Ömer Bilge*, § 37). Devletin söz konusu yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğinin denetimi ise yürütülen sürecin bütününe bakılarak yapılmalıdır.

30. Kamu gücü kullanan makamların her türlü iş ve işlemlerinde öncelikle Anayasa hükümlerini gözetmeleri zorunludur. Nitekim Anayasa'nın 11. maddesinde Anayasa hükümlerinin yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kuralları olduğu ifade edilmiştir. Diğer taraftan Anayasa'nın 138. maddesine göre hâkimler; Anayasa'ya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verir. Görüldüğü üzere yargı organlarının uyuşmazlıkları öncelikle Anayasa hükümlerini dikkate alarak çözüme kavuşturmaları anayasal bir zorunluluktur. Bu bağlamda bireysel başvurunun ikincilliği ilkesi, Anayasa Mahkemesinin ilk elden yani doğrudan inceleme yapmamasını ifade ettiği gibi esas itibarıyla idari ve yargısal makamların önlerindeki meseleleri ve uyuşmazlıkları öncelikle Anayasa'ya uygun biçimde sonuca bağlamaları yönünden birincil derecede sorumlu olduklarını göstermektedir. Özellikle temel kanunlarda öngörülen dürüstlük ve iyi niyet kuralları, hakkın kötüye kullanılması yasağı gibi genel ilkeler ile bazı hâllerde olayın özelliklerine ve durumun gereklerine göre hâkime takdir yetkisi tanınması uyuşmazlıkların çözümünde Anayasa'ya uygun yorum imkânı tanıyan söz konusu etkili hukuksal korumanın bir gereği olarak görülmelidir. Dolayısıyla ister özel kişiler arası ister taraflardan birinin kamu gücü olduğu uyuşmazlıklar olsun her durumda hâkimin hukuk kurallarını Anayasa'ya uygun bir biçimde yorumlaması ve yargı yetkisinin kullanımı çerçevesinde özellikle Anayasa ile güvence altına alınan temel hak ve hürriyetlerin korunmasını gözetmesi beklenmektedir (bazı değişikliklerle birlikte bkz. *Mehmet Apaydın*, B. No: 2015/13099, 8/1/2020, §§ 46, 47).

31. Diğer bir ifadeyle Anayasa'ya uygun yorum ilkesi hâkimin

hukuk kurallarını yorumlama serbestîsinin sınırını oluşturmaktadır. Dolayısıyla hâkimin bir hukuk kuralının anlam ve kapsamını tespit ederken Anayasa'yı ve anayasal ilkeleri hesaba katmaması Anayasa'nın normlar hiyerarşisinin tepesinde yer almasını anlamsız hâle getirir. Bu bağlamda Anayasa kâğıt üzerinde kalan bir metin değil yaşayan, hukuk sistemini yönlendiren, her türlü kamusal tasarrufta gözetilmesi gereken hukuki bir belgedir (*Mehmet Fatih Bulucu* [GK], B. No: 2019/26274, 27/10/2022, § 76). Anayasa hükümlerinin bağlayıcılığının gereği olarak hâkimin maddi hukuk hükümlerini uygularken temel hak ve hürriyetlere ilişkin sınırlama ölçütlerini ve güvenceleri öncelikle dikkate alması anayasal bir gerekliliktir.

32. Mahkemelerin olayın koşullarını değerlendirmek açısından daha avantajlı konumda bulunduğu açıktır. Anayasa Mahkemesinin rolü ise bu kuralların yorumunun Anayasa'ya uygun olup olmadığını belirlemekle sınırlıdır. Önemle değinmek gerekir ki uyuşmazlık ne kadar Anayasa'da yer alan temel hak ve hürriyetleri ilgilendirirse Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru kapsamında bu hak veya hürriyete ilişkin sınırlama ölçütlerini ve güvencelerini denetleme yetkisi o kadar artar. Anayasa Mahkemesinin temel görevi, Anayasa'da yer alan hükümlerin yeknesak ve doğru bir biçimde uygulanmasını sağlamaktır. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi, mahkemeler tarafından izlenen usulü denetlemek ve özellikle mahkemelerin Anayasa'nın 51. maddesindeki güvenceleri gözetip gözetmediğini belirlemekle yetinmektedir. Dolayısıyla yapılan incelemede, onların yeri alınmamakta; kamusal makamların süreç içindeki tutumları sendika hakkı bağlamındaki usule ilişkin güvenceler açısından değerlendirilmektedir (benzer değerlendirmeler için bkz. *Türkiye Gıda ve Şeker Sanayi İşçileri Sendikası*, B. No: 2016/13328, 19/11/2020, § 40; *Türkiye Petrol, Kimya ve Lastik Sanayi İşçileri Sendikası*, B. No: 2016/13531, 15/12/2020, § 40; *Ahmet Sefa Topuz ve diğerleri*, § 57; *Muharrem*

Çimen, § 42).

33. Bununla birlikte sendika hakkının gerektirdiği pozitif yükümlülüklerin yerine getirildiğinden söz edilebilmesi için her iki tarafın menfaatlerinin de mümkün olduğunca dengelenmesi ve taraflardan biri aleyhine ölçsüz bir sonuca yol açılmaması gerekir. Menfaatler dengesinin kurulmasında taraflardan biri aleyhine bireysel olarak aşırı ve olağan dışı bir külfetin yüklenmesi, pozitif yükümlülüklerin ihlali sonucunu doğurabilir. Olayın bütün koşulları ve taraflara tanınan tüm imkânlar ile tarafların tutum ve davranışları gözönünde bulundurularak menfaatlerin adil bir şekilde dengelenip dengelenmediği değerlendirilmelidir (*Faik Tari ve Sultan Tari, B. No: 2014/12321, 20/7/2017, § 52*). Bu noktada Anayasa Mahkemesinin yapacağı inceleme, başvuruçunun TİS'ten yararlandırılmaması nedeniyle açtığı davada devletin pozitif yükümlülüğünün gerektirdiği şekilde yargısal bir değerlendirme yapıp yapılmadığına, özellikle mahkemelerin kararlarının konuyla ilgili ve yeterli gerekçe içerip içermediğine ilişkindir.

B. Somut Olayın Değerlendirilmesi

34. Başvuruçucu; asıl işverenin işçisi olmasına rağmen muvazaalı bir biçimde alt işverenin işçisi olarak gösterildiğini, bu muvazaanın mahkeme kararlarıyla kesin olarak tespit edildiğini belirtmiştir. Başvuruçucu, buna karşın asıl işverenin TİS bağıtladığı yetkili sendikanın üyesi olmasına rağmen TİS hükümlerinden yararlandırılmamasının sendika hakkını ihlal ettiğinden yakınmıştır.
35. Bu noktada TİS'in işçiler bakımından önemine kısaca değinmekte yarar vardır. TİS, işçi sendikası ile işveren sendikası veya sendika üyesi olmayan işveren arasında akdedilen bir sözleşmedir. Bu sözleşme; bireysel iş sözleşmelerinin nasıl yapılacağını, içeriğini, sona erme koşullarını belirler. Bu yönüyle TİS normatif bir

nitelik taşımakta, yasal sınırlar içinde ve TİS'in uygulama alanı ile sınırlı kalmak kaydıyla genel ve objektif nitelikte hukuk kuralı oluşturabilmektedir. TİS; tarafların karşılıklı hak ve borçlarını, sözleşmenin uygulanması ve denetimi ile uyumsuzlukların çözüm yollarını da düzenlemek amacıyla yapılır. Dolayısıyla TİS ve sendikal faaliyet özgürlüğü birbirine sıkı sıkıya bağlı iki kavram olarak karşımıza çıkar (*Türkiye Gıda ve Şeker Sanayi İşçileri Sendikası*, § 35; *Türkiye Petrol, Kimya ve Lastik Sanayi İşçileri Sendikası*, § 35). Zira işçilerin bir sendikaya üye olmalarındaki başlıca amaçlardan biri de o işyerinde yapılacak bir TİS sayesinde sosyal ve ekonomik haklar ile çalışma şartlarını geliştirmek ve korumaktır. Yani işçilerin TİS çatısı altında toplanamaması sendikal haklardan bir bütün olarak yararlanamamaları anlamına da gelmektedir.

36. Somut olayda mahkemeler, sendika üyeliğinin asıl işverene bildirilmediği gerekçesiyle başvurucunun TİS'ten yararlanamayacağına karar vermiştir.
37. Devletin pozitif yükümlülük bağlamında mahkemelerin hukuk kurallarını yorumlama yetkisi, bunların Anayasa hükümleri ışığında yorumlanması yükümlülüğünü de beraberinde getirmektedir. Buna göre mahkemeler, önlerindeki uyumsuzluğa uygulayacakları mevzuat hükümlerini anayasal ilke ve güvenceleri gözeterek yorumlama mecburiyeti altındadır. Dolayısıyla hâkimin bir hukuk kuralının anlam ve kapsamını tespit ederken Anayasa'yı ve anayasal ilkeleri hesaba katmaması Anayasa'nın normlar hiyerarşisinin tepesinde yer almasını anlamsız hâle getirir. Bu bağlamda Anayasa kâğıt üzerinde kalan bir metin değil yaşayan, hukuk sistemini yönlendiren, her türlü kamusal tasarrufta gözetilmesi gereken hukuki bir belgedir (benzer değerlendirmeler için farklı bir hak bağlamında bkz. *Mehmet Fatih Bulucu*, § 76).
38. Mahkemeler 6356 sayılı Kanun'un 39. maddesi kapsamında

sendika üyeliğinin işverene bildirilmesinin zorunlu olduğunu belirtmiş ve bu koşulun gerçekleşmemesi nedeniyle başvurucunun TİS'ten yararlanamayacağı sonucuna varmıştır. Yukarıda da değinildiği üzere 4857 sayılı Kanun'un 2. maddesinde muvazaalı hâlinde alt işveren işçisi olarak gösterilen işçilerin işe başladıkları tarihten itibaren asıl işverenin işçileri sayılacağı düzenlenmiştir. Başvurucunun muvazaalı bir biçimde alt işverenin işçisi olarak gösterilmesine karşın ve bu durumda başlangıçtan itibaren asıl işverenin işçisi sayılacağı kuralı karşısında muvazaalı işlemin tarafı olan işverene neden sendika üyeliği bildirilmesi koşulu arandığı mahkeme kararlarında açıklanmamıştır. Başvurucunun bu yöndeki yargılama sırasında dile getirdiği uyuşmazlığın sonucuna etkili iddia ve itirazları da karşılanmamıştır.

39. Başvurucu bakımından muvazaalı olduğu yargı kararıyla kesinleşmiş iş sözleşmesi nedeniyle TİS'ten yararlanamamanın önemli bir külfete yol açtığı kuşkusuzdur. Başvurucu böylelikle sendika üyesi olduğu 2009 yılından itibaren uzun bir süre boyunca TİS'ten kaynaklı haklardan yararlanamamıştır. Başvurucunun üstlendiği bu külfetin karşısında; muvazaaya kusurlu işlemi nedeniyle neden olan işverene sendika üyeliğinin bildirilmesi gerektiği şeklindeki değerlendirmelerin - söz konusu kanun hükümleri dikkate alındığında- öngörülebilir ve makul olmadığı anlaşılmaktadır.
40. Diğer taraftan tespit edilen muvazaalı ilişkisi asıl işveren ile alt işveren arasında gerçekleşmiştir. Başka bir deyişle mahkemelerin değerlendirmelerinde başvurucunun tarafı olmadığı bir muvazaalı ilişkiye muhatap kılınarak başvurucuya hangi gerekçelerle böyle bir külfet yüklendiği ve bu yöndeki değerlendirmenin hukuki dayanakları gösterilememiştir. Bunun sonucunda muvazaalı ilişkiye ilişkin olarak yapılan tespit, başvurucunun TİS'ten kaynaklı sendikal haklardan yararlanması bakımından herhangi bir sonuç doğurmamış

olmaktadır.

41. İşveren tarafından yapılan müdahaleyle ilgili olarak usule ilişkin güvenceler kapsamında oluşturulan yargısal mekanizmaların etkili bir şekilde işletilmesi ve mahkemelerin konuyla ilgili ve yeterli gerekçe ortaya koyması devletin pozitif yükümlülükleri kapsamındadır.
42. Eldeki başvuruda başvurucunun iş sözleşmesinin muvazaalı olduğu tespit edilmesine rağmen TİS'ten yararlanmasını, sendika üyeliğinin asıl işverene bildirilmesi şartına bağlı kılan mahkeme kararlarında konu ile ilgili ve yeterli bir gerekçe bulunmamaktadır. Dolayısıyla somut olay bağlamında sendika hakkının güvencelerinin yerine getirilmediği ve mahkemelerin yorumlarının sendika hakkının korunmasının gerekliliklerine uygun düşmediği kanaatine varılmıştır. Bu kapsamda mahkemeler tarafından Anayasa'nın 51. maddesine uygun bir inceleme yapıldığı, ilgili ve yeterli bir gerekçe ile sonuca varıldığı ve devletin pozitif yükümlülüklerinin yerine getirildiği söylenemez.
43. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 51. maddesinde güvence altına alınan sendika hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

VI. GİDERİM

44. Başvurucu, ihlalin tespiti ile yeniden yargılama talebinde bulunmuştur.
45. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin

kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri (2)*, B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Sendika hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 51. maddesinde güvence altına alınan sendika hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin sendika hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak amacıyla Tavşanlı İş Mahkemesine(E.2021/678, K.2021/1121)GÖNDERİLMESİNE,

D. 664,10 TL harç ve 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 30.664,10 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 15/5/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.